

Kommentar mottatt på e-post 12.09.2018 fra advokat Erik Bryn Tvedt

Det er dessverre slik at makthaverne representert ved barnevernet i barnevernssaker definerer hva som er viktig fakta å få frem i en avgjørelse. I barnevernssaker er det spesielt påtagelig at virkeligheten beskrives slik barnevernet legger premisser for. Min jobb som advokat er å få frem hvorledes en uavhengig domstol kunne sett på saken. Det fremkommer av tvistelovens § 12-2 (3) at prosesskriv skal redegjøre for partenes syn på behandlingen av saken.

Det er flere hovedelementer som må til for å kunne ødelegge de familierelasjoner barnevernsmyndighetene i Norge ideologisk sett mener er skadelig. Enkelte familier står lagelig til for barnevernets inngrep. Familier som ikke kjenner norsk språk eller kultur og nettopp er kommet til landet. For eksempel kan det dreie seg om og en alenemor nyankommet i en krevende arbeidssituasjon hvor en episode oppstår i skolegården hvor datteren kastet stein på en medelev. Da er det lett for barnet å svare læreren: Ikke si det til mamma for hun slår meg! Jeg har opplevd i flere barnevernssaker at dette er siste dag mor og barn har fått være sammen alene. Barnet tas øyeblikkelig ved akuttvedtak og bare noen timers samvær med tilsyn tre ganger i året er all kontakt mor og barn får.

Akuttvedtak og avsondring av barnet fra språk, kultur, familie og alle etablerte relasjoner var første skritt. Dernest er det svært viktig for barnevernsmyndighetene at man har etablert et treneringsystem i form av fylkesnemnder slik at akuttvedtaket ikke kommer opp for den tredje statsmakt før barnet er manipulert til å ta avstand fra foreldrene og barnevernet har produsert et tilstrekkelig antall såkalte bevis i ettertid av akuttvedtaket. Disse bevisene er ofte nedfelt i flere hundre sider med saksdokumenter som legges frem i saken. Regelmessig opplever jeg at barnevernet ikke tar kontakt med komparenter i hjemlandet til barnet.

Fra denne side mener en det er feil at retten ikke beskriver overnevnte teknikker. Norge mener å representere en overlegen humanistisk barnevennlig ideologi. For å få gjennomført denne politikken er all makt lagt til barne- og likestillingsdepartementet og underliggende etater. Betydelige økonomiske og menneskelige ressurser er tildelt slik at barn som skal «omvendes». Dette barnet tilbys gode økonomiske rammer i motsetning til foreldrene som dømmes til fengsel og erstatning. Hvilke barn vil flytte tilbake til sine fattige foreldre når de etter endt manipulering ikke engang lenger snakker foreldrenes språk? Jenta i denne saken vil!

Det ble oppnevnt bistandsadvokat og setteverge som skulle ivareta hennes interesser. Hverken settevergen eller bistandsadvokaten har fortalt henne at foreldrene kunne komme i fengsel ut fra hva hun fortalte. Dette er et svik mot barnet jfr. barnekonvensjonen. Hverken bistandsadvokaten eller settevergen spurte henne om hun ville kreve erstatning fra foreldrene. Også dette er et svik mot barnet og avslører de manipuleringsteknikker makthaverne benytter. Foreldrene ble aldri fratatt foreldreansvaret, men hverken bistandsadvokat eller setteverge tok kontakt med foreldrene for å gi tilbakemelding eller få nærmere avklart deres barns situasjon.